

Divný suchý rok

Slávek Janoušek

1. Víte, mladí lidé, je to divný rok,
pořád taková zima,
voda vzala lávku přes potok
a člověku je nějak divně i mezi svýma.
2. A ani sad letos nerodil,
spousta stromů uschla,
dlouho jsem zase marodil,
vzácná semena květin mi stuchla.
R: Je to divný rok, nevzešlo to, co se zasilo,
půda je nějak otrávená,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
3. Tam vzadu vykáceli sad,
kořeny vyhodili do povětří,
viděl jsem je tu už tolikrát,
pokaždé je Alan znovu zvětrí.
4. Přál bych vám je vidět,
jak se ti chlapi přitom smáli,
a při té letošní bídě
i živé stromy podřezali.
5. Napřed říkali v dědině,
že tam prý má vést silnice,
a pak se jeden v hospodě podřek' bábině:
bude tam střelnice.
R: Je to divný rok, suché nebe vody upilo,
tři studně museli zasypat,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
6. Včera jsme ztratili souseda,
prostě se nevrátil z města,
a kdosi se jeho sestry ptal,
jestli ho někdo nehledal.
7. A pak se tak divně podíval
a řekl: "Takže nebyl tady,"
no a ptát se přestal,
nezávidím vám, že jste mladý.
R: Je to divný rok, suché nebe vody upilo,
tři studně museli zasypat,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
to nikdá nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo.
*: Co mu na to člověk říct má: to se vám, dědo, jenom tak zdá,
vidíte příliš moc much a máte jen zbytečný strach,
zase se pročistí vzduch, píšou to v novinách.
8. Na okno mi přilétají holubi
a hlavy vám mají tak lysé,
to cítíte blízkost záhuby,
ale člověk nic nedozví se, nic.
9. Bojíme se jen strašáků,
něčeho z hlavy něčí,

ale nepřivedou nás ke strachu
doopravdická nebezpečí.

R: To nikdy nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
to nikdy nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
to nikdy nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo,
nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo, nebylo ...